

Autisme en naïviteit

Naïviteit wordt veelal alleen aan kinderen toegekend, mensen die nog onvolwassen zijn. Dat is de algemene regel. Hier hebben we het over volwassen mensen met autisme, die kinderlijk naïef kunnen zijn en blijven. Dat kan voorkomen, ongeacht het **niveau** van functioneren of de **leeftijd**. Hoogbegaafden zijn op hoogbegaafd niveau eenvoudig te bepraten en zetten bijvoorbeeld simpelweg een handtekening.

Angst hebben voor de gevolgen van eigen naïviteit kan mede bepalend zijn voor een teruggetrokken gedrag. Dit uit zich door de volgende vage uitspraak:

"De beste bescherming tegen sociale naïviteit is door het opereren op een hoger bewustzijn. Voor iemand met autisme is zulke bescherming de aangewezen, noodzakelijke optie" vertelt Criticus, 31 jaar, in Autismecentraal 2013/02

Deze Criticus zegt er niet bij wat hij onder 'hoger bewustzijn' verstaat, maar kennelijk is een terugtrekken uit de sociale wereld zijn optie; jammer voor hem.

Een uitmuntende beschrijving van naïviteit is de volgende:

"Op mij is naïviteit van toepassing. Degene die zich in lichtgelovigheid naar andere mensen uit, aan de andere kant in kinderlijke vreugde voor eenvoudige dingen. Ik kan ondanks mijn vijftig jaar blij zijn met een lieveheersbeestje of een bloem, ik loop door de ruimte te huppelen en merk zo vaak het gebrek aan begrip daarvoor van mijn medemensen. Het is eigenlijk erg leuk dat relatief weinig me gelukkig maakt. Sabine Kiefner heeft heel mooi geuit met haar boek "Freude ist wie ein großer Hüpfball in meinem Bauch" (Plezier is als een grote springbal in mijn maag). Ik denk dat we een groot voordeel hebben ten opzichte van andere mensen met deze naïviteit.

De grote risico's van goedgelovigheid tegenover andere mensen, kinderlijke naïviteit vaak, leidt tot gebrek aan afstand naar mensen die we graag mogen en effent de weg tot misbruik. Mensen met een mentale en emotionele handicap of beperking (bijvoorbeeld Asperger syndroom en andere vormen van de autismspectrumstoornis (ADD en ADHD) zijn vaak blootgesteld aan gebrek en adequate behandeling en lopen, op afstand en dichtbij, een significant verhoogd risico van fysiek en emotioneel misbruik door mensen in hun omgeving door hun eigen soort van waarneming, in termen van communicatieve en sociale interactie. Een reden hiervoor is zeker het dikwijls felle verlangen naar aanvaarding, genegenheid en begrip omdat autistische mensen al vroeg het gevoel krijgen buitengesloten te worden als gevolg van hun diversiteit.

Bij mensen die we vertrouwen en waar we voelen dat we worden geaccepteerd (of het gevoel wensen) ontwikkelt zich dan vaak een gebrek aan afstand die op zijn best ergernis aan de andere kant tot gevolg heeft, in het slechtste geval effent het de weg voor misbruik. De betrokkenen zijn zich niet bewust van het ontbreken van afstand en het gevaar dat zij als gevolg daarvan lopen, dit geldt zowel voor de fysieke als voor het emotionele misbruik. Hier moet vroeg tussenbeide worden gekomen om dit gevaar te voorkomen."

Bron: Katja Carstensen, april 2013

Deze autistische oma heeft zichzelf leren kennen. Zij ziet ook duidelijk de gevaren voor anderen en wil daar graag vroegtijdig voor waarschuwen.

En passant is nog op te merken dat bij justitionele inrichtingen (TBS) mensen met autisme alsnog worden geholpen om ze terug op de rails te krijgen. Soms is een delict begaan door een verkeerde associatie, die een verkeerde handelswijze als gevolg heeft.

Het is een kunst op zich om in de psycho-educatie te ontdekken waarin iemand met autisme naïef is, om hem of haar vervolgens daarin specifiek te scholen.

Het is duidelijk dat kinderen zich veilig moeten voelen en van daaruit leren om alles, maar dan ook alles, te vragen wat ze niet weten of begrijpen. Een herhaaldelijke bevestiging vanuit de opvoeder(s) is noodzaak. Als volwassene zullen ze als gevolg minder snel in een val stappen, die hen gezet kan worden.

Mar Wanrooij 19-4-2013